

اخبار و گزارش های کارگری 6 آذر ماه 1403

- همزمان با هفتاد و یکمین محکومیت حکومت ایران به خاطر نقض حقوق بشر توسط مجمع عمومی سازمان ملل، کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" در ۲۵ زندان مختلف وارد هفته چهل و چهارم شد.

"صدور احکام "قله‌ای" اعدام، راهبرد حکومت مستبد ایران برای ایجاد رعب و وحشت"

- در روز ۲۵ نوامبر چه اتفاقی افتاده است؟

۲۵ نوامبر؛ سالروز ترور خواهران میرابال

- کانون نویسندگان ایران:

۲۵ نوامبر، روز جهانی منع خشونت بر زنان

- ادامه سه‌شنبه‌های اعتراضی کارگران ارکان ثالث و پشتیبانی شرکتهای پیمانکاری پالایشگاه‌های مجتمع گاز پارس جنوبی با برپایی تجمع مشترک و خانوادگی 12 پالایشگاه مقابل ستاد مجتمع گاز پارس جنوبی و پالایشگاه دوم با شعارهای «از شعار تا عمل وعده‌های بی‌ثمر»، «حقوق عادلانه حق مسلم ماست» «یک کلام یک کلام مزد بدون تبعیض و سلام و سلام»، «مدیر ضد کارگر نمی‌خوایم نمی‌خوایم» و....

- ادامه اعتراضات پرستاران کشور نسبت به سطح نازل حقوق، عدم پرداخت بموقع مطالبات، کمبود نیرو و شرایط سخت کاری و وعده‌های توخالی با اعتصاب پرستاران و کارکنان اتاق عمل بیمارستان رازی اهواز و تجمع کارکنان مرکز بهداشت شرق اهواز

- ادامه اعتراضات بازنشستگان فرهنگی سال 1402 کشور نسبت به عدم پرداخت 60 درصد پاداش پایان خدمت بعد از گذشت 15 ماه و وعده‌های توخالی با تجمع مقابل

نهاد ریاست جمهوری در تهران و

اداره برنامه و بودجه در یزد

- تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته صنعت نفت و پتروشیمی خراسان شمالی نسبت به عدم پرداخت مطالبات مقابل صندوق بازنشستگی در بجنورد

- تجمع اعتراضی کارگران شرکت بهره‌برداری متروی تهران نسبت به واگذاری صد درصد سهام شرکت مترو به شهرداری تهران، بی‌تدبیری مدیرعامل و شهرداری تهران در اداره امور و پرداخت حقوق منجمده عدم پرداخت بموقع مطالبات و استخدام بی‌ضابطه راهبران قطار مقابل ساختمان مترو با شعارهای «زاکانی حیا کن شهرداری رو رها کن»، «واگذاری شرکت ممنوع است»، «مدیر بی‌لیاقت نمی‌خوایم نمی‌خوایم» و.....

- سومین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی فارابی در اعتراض به سطح پایین حقوق از جمله عدم اجرای کال طرح طبقه‌بندی مشاغل و وعده‌های توخالی

پیوستن رانندگان سرویس های رفت و آمد به کارگران اعتصابی

- اعتصاب و تجمع کارگران سازمان عمران شهرداری رفسنجان در اعتراض به سطح نازل حقوق

- تجمع اعتراضی رانندگان سواری کرایه بین شهری چالوس نسبت به فعالیت تاکسی های اینترنتی در جاده مقابل فرمانداری

- جان باختن 2 کارگر در جویین بر اثر ریزش آوار استخر ذخیره آب کشاورزی

- مرگ و مصدومیت 2 کارگر معدن سنگ ریجن نطنز بر اثر سقوط از بالای تخته سنگ

*همزمان با هفتاد و یکمین محکومیت حکومت ایران به خاطر نقض حقوق بشر توسط مجمع عمومی سازمان ملل، کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" در ۲۵ زندان مختلف وارد هفته چهل و چهارم شد.

"صدور احکام "فله‌ای" اعدام، راهبرد حکومت مستبد ایران برای ایجاد رعب و وحشت"

جامعه ایران با مشکلات معیشتی فراوان و بغرنجی روبرو و حکومت در حل آن به بن‌بست رسیده است. حکومت از ترس تکرار اعتراضات فراگیر مردمی افزایش اعدام را تنها راه حل می‌داند. به طوری که روزانه در زندان‌های مختلف شاهد اجرای احکام اعدام هستیم. بنا بر اخبار منتشر شده تنها در یک هفته گذشته دست کم ۲۵ تن اعدام شده‌اند.

ماه گذشته نیز حکومت با اعدام بیش از ۱۴۰ تن، صدها خانواده را عزادار کرد. احکامی که هیچ‌گونه بازدارندگی ندارد و صرفاً هدف از این احکام نه مجازات شخص، بلکه هدف آن سیاسی و به قصد ایجاد ترس و اختناق در جامعه است.

در اقدامی سرکوبگرانه حکومت مستبد حاکم بر کشور، در چند روز گذشته برای دو زندانی سیاسی گُرد در زندان مرکزی ارومیه به اسامی #مهران_حسن‌زاده که در اعتراضات ۱۴۰۱ بازداشت شده بود و زندانی دیگر #حمید_عبدالله‌زاده حکم ضد انسانی اعدام صادر کرده است. صدور این احکام همزمان با محکومیت حکومت ایران برای هفتاد و یکمین بار از طرف مجمع عمومی سازمان ملل به خاطر نقض فاحش حقوق بشر است.

■ فراموش نمی‌کنیم که دو سال پیش و در اوج اعتراضات مردمی ۱۴۰۱، فایل صوتی از نشست گروهی از صاحبان قدرت افشا گردید که در آن فایل به صورت کاملاً مشخص از قول خامنه‌ای اشاره شده بود که قوه قضائیه باید دست کم ۸۰-۷۰ نفر از معترضان بازداشتی را اعدام کند

و از دستگاه‌های امنیتی و قضائی خواسته بود که پرونده‌های اعدام‌شدگان حتی المقدور به صورت "قصاص" رسانه‌ای شود.

صدور حکم اعدام برای مهران حسن‌زاده و حکم اعدام "فله‌ای" برای شش متهم #پرونده_اکباتان را باید در همین راستا ارزیابی و راهبرد حکومت برای جلوگیری از آغاز یا گسترش اعتراضات مردم جان به لب رسیده ایران دانست.

چنان‌که پیش‌تر به انتقال چهار زندانی سیاسی محکوم به اعدام از هموطنان عرب در زندان شیپان اهواز به سلول انفرادی اشاره شده‌بود. اکنون نزدیک به ۴۰ روز است که این چهار زندانی (#عدنان_غیبشای، #علی_مجدم، #معین_غفوری، #محمدرضا_مقدم) همچنان در بی‌خبری کامل از وضعیت آنها به سر می‌بریم و جانشان در معرض خطر جدی است.

کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" ضمن محکوم کردن تمامی اعدام‌ها و روند ناعادلانه دادگاه‌ها و نقض آشکار حقوق بشر در ایران نسبت به گسترش اعدام‌ها هشدار جدی می‌دهد و از تمام نهادها و اشخاص حقیقی و حقوقی در سراسر جهان، از جمله فعالان سیاسی، حقوق‌بشری، مدنی، صنفی و ... می‌خواهد جهت نجات جان زندانیان زیر حکم اعدام در ایران تلاش بیشتری کنند. ما همچنان به اتحاد عمل و همبستگی جمعی برای توقف ماشین کشتار تاکید می‌کنیم.

■ اعضای کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" در روز سه‌شنبه، ۶ آذر ۱۴۰۳، در ۲۵ زندان مختلف برای ۴۴ هفته مستمر در اعتراض به احکام اعدام در ایران در اعتصاب غذا هستند.

زندانیان اعتصابی شامل زندان‌های زیر می‌باشد:

زندان اوین (بند زنان، بند ۴ و ۸)، زندان قزلحصار (واحد ۳ و ۴)، زندان مرکزی کرج، زندان تهران بزرگ، زندان اراک، زندان خرم‌آباد، زندان اسدآباد اصفهان، زندان شیپان اهواز، زندان نظام شیراز، زندان بم، زندان کهنوج، زندان مشهد، زندان قائمشهر، زندان رشت (بند مردان و زنان)، زندان اردبیل، زندان تبریز، زندان ارومیه، زندان سلماس، زندان خوی، زندان نقه، زندان سقز، زندان بانه، زندان مریوان و زندان کامیاران

#کارزار_سه‌شنبه‌های_نه_به_اعدام

سه‌شنبه ۶ آذر ۱۴۰۳

*در روز ۲۵ نوامبر چه اتفاقی افتاده است؟

۲۵ نوامبر؛ سالروز ترور خواهران میرابال

خواهران میرابال (با نام اسپانیایی (las hermanas Mirabal) چهار خواهر اهل جمهوری دومینیک بودند با نام‌های پاتریا، مینروا، ماریا ترزا و دده که از مخالفان دیکتاتور معروف تروخیو بودند و در فعالیت‌ها و مبارزات مخفیانه علیه رژیم مشارکت داشتند.

سه خواهر از چهار خواهر (پاتریا، مینروا و ماریا ترزا) در ۲۵ نوامبر ۱۹۶۰ به قتل رسیدند.

قتل خواهران میرابال آن‌ها را به «نمادی از مبارزات مردمی و فمینیستی» تبدیل کرد. در سال ۱۹۹۹ مجمع عمومی سازمان ملل به افتخار آن‌ها روز ۲۵ نوامبر را به عنوان روز بین‌المللی مبارزه با خشونت علیه زنان اعلام کرد.

مینروا تحت تأثیر عمویش به جنبش‌های سیاسی بر علیه تروخیو پیوست، خواهران مینروا از او در پیوستن به جنبش تبعیت کردند: در ابتدا ماریا ترزا کسی که پس از زندگی در خانه مینورا از

فعالیت‌های او آگاه شد و سپس پاتریا پس از اینکه شاهد کشتار جمعی گروهی از مردم در یک مراسم مذهبی توسط مردان تروخیو بود به آن‌ها ملحق شد.

مینروا، ماریا ترزا و پاتریا با الهام از کشتاری که پاتریا شاهدش بود، گروهی به نام جنبش چهاردهم ژوئن علیه رژیم تروخیو تشکیل دادند. آنان به پخش اعلامیه دربارهٔ کسانی که توسط تروخیو کشته می‌شدند و جمع‌آوری لوازم موردنیاز برای سلاح‌ها و بمب‌هایی بودند اقدام می‌کردند.

در داخل گروه سه خواهر خودشان را "لاماری پوساس" یا پروانه‌ها می‌نامیدند که از نام زیرزمینی مینروا گرفته شده بود.

مینروا و ماریا ترزا دستگیر شدند ولی خوشبختانه به خاطر مخالفت‌های بین‌المللی گسترده بر علیه رژیم تروخیو مورد شکنجه قرار نگرفتند. آن دو به همراه همسرانشان و همسر پاتریا در بازداشتگاه ویکتوریا در سانتو دومینگو زندانی شدند.

در ۱۹۶۰ سازمان کشورهای آمریکایی فعالیت‌های تروخیو را محکوم کرد و ناظرانی به دومینکن فرستاد. در این زمان مینروا و ماریا ترزا آزاد شدند ولی همسرانشان در حبس ماندند.

در سایت اینترنتی که برای یادمان آن‌ها ساخته شده به نام، پرسش کردن را بیاموز، مؤلف می‌نویسد:

«مهم نیست تروخیو چند بار آن‌ها را به زندان انداخت، مهم نیست که چقدر از اموال و دارایی‌های آن‌ها توقیف شد، مینروا، پاتریا و ماریا ترزا هرگز تسلیم نشدند و هرگز از مأموریتشان برای برقراری دموکراسی و آزادی‌های مدنی برای مردم این جزیره چشم‌پوشی نکردند.»

در ۲۵ نوامبر ۱۹۶۰ پاتریا، مینروا و ماریا ترسا و رانندهٔ آن‌ها رافینو دلا کروز، به ملاقات همسران زندانی ماریا ترزا و مینورا رفته بودند. آنان در راه بازگشت به خانه توسط مأمورین تروخیو متوقف شدند. مأمورین آن‌ها را از هم جدا کرده، با باتوم مورد ضرب و شتم قرار داده و خفه کردند سپس بدن‌های بی‌جان آن‌ها جمع‌آوری و در ماشین جیب گذاشته و از جاده‌ای کوهستانی به پایین رها کردند با این هدف که مرگ آن‌ها یک تصادف به نظر برسد.

در سال ۱۹۹۷ طی بازنگری سرفصل‌های درس تاریخ در مدارس دولتی خواهران میرابال با عنوان شهدای ملی معرفی شدند.

در ۱۷ دسامبر ۱۹۹۹ مجمع عمومی سازمان ملل ۲۵ نوامبر را به افتخار خواهران میرابال به عنوان روز بین‌المللی مبارزه با خشونت بر علیه زنان اعلام نمود. این روز اولین روز از یک بازهٔ ۱۶ روزه از مناسبت‌هایی در خصوص فعالیت علیه خشونت جنسی است. آخرین روز از این دوره یعنی روز ۱۰ دسامبر روز بین‌المللی حقوق بشر است.

در ۲۱ نوامبر ۲۰۰۷ نام استان سالکدو به استان خواهران میرابال تغییر نام داد.

بر روی اسکناس ۲۰۰ پزوئی دومینکن تصویر خواهران میرابال حک شده و تمبری نیز به یادبود آنان منتشر شده‌است.

به عنوان نمادی جهانی برای عدالت اجتماعی و فمینیسم، خواهران میرابال الهام بخش پیدایش سازمان‌های بسیاری با محوریت پاسداری از میراث آنان شدند.

شکنجه‌ها و خشونت‌های انجام شده بر روی سه خواهر و نقشی که آنها در مبارزه علیه دیکتاتوری حکومت تراخیلو ایفا کرده بودند، سبب شد در اولین گردهم‌آیی سازمان‌های زنان آمریکای لاتین و جزایر دریای کارائیب در بوگوتای کلمبیا، در سال ۱۹۸۱، زنان، روز ۲۵ نوامبر را به عنوان «روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان» اعلام کنند.

زنان، در این همایش، نه تنها خشونت برپایه‌ی جنسیت را محکوم کردند، بلکه هر نوع خشونت علیه زنان را از شکنجه و قتل و تجاوز توسط حکومت‌ها در زندان گرفته تا خشونت‌های روانی و فیزیکی در محیط خانواده و آزار و اذیت و تبعیض در محیط‌های کاری و اجتماع را محکوم کردند.

#خشونت_علیه_زنان_را_متوقف_کنید

#خشونت_فیزیکی

#خشونت_کلامی

#خشونت_اقتصادی

#خشونت_روانی

#ما زنان در جامعه نابرابر زنده هستیم و حرفی برای گفتن داریم.

برگرفته از کانال فرهنگیان البرز

*کانون نویسندگان ایران:

۲۵ نوامبر، روز جهانی منع خشونت بر زنان

سخن تازه‌ای نیست که زندگی زنان، همه‌ی زنان، در سراسر جهان با تجربه‌ی سطوحی از خشونت آمیخته است و ۲۵ نوامبر روزی برای متوقف کردن این خشونت است، خشونتی که بستر آن را نظام‌های قدرت و سرمایه پیشاپیش با فرودست‌سازی زنان ساخته‌اند.

در سال جاری، سازمان ملل تنها با استناد به آمار رسمی منتشر شده اعلام کرد که خانه همچنان «مرگبارترین مکان برای زنان» است. خبر «زن‌کشی» در ایران که در سال‌های اخیر گاه به رسانه‌ها راه می‌یابد، دهه‌ها تحت عنوان «قتل‌های ناموسی» از دایره‌ی دادخواهی و عدالت بیرون گذاشته می‌شد. خشونت بر زنان که زمانی تنها پشتوانه‌اش عرف و سنت بود، از نخستین روزهای استقرار جمهوری اسلامی، در سایه‌ی حمایت قانون قرار گرفت و به مدد بازوهای تبلیغاتی حکومت تقویت شد. تعیین حدود غلاظ و شداد برای پوشش زنان و تحمیل حجاب، به راهپیمایی اعتراضی زنان در اسفند ۵۷ انجامید؛ اعتراضی که از سوی دیگر گروه‌های مخالف حمایت نشد. سلب اختیار پوشش، مقدمه‌ی روندی بود که زنان را از عرصه‌های اجتماعی بیرون راند و حاکمیت را قادر ساخت تا ستم و تبعیض سازمان‌یافته بر ضد زنان را نهادینه کند.

اما ۲۵ نوامبر در ایران تنها یادآور خشونت هر روزه بر زنان نیست؛ میان تاریخچه‌ی این روز و سرکوب زنان مبارز در ایران، پیوندی بنیادین برقرار است. در جهان ۲۵ نوامبر یادآور شکنجه و قتل خواهران مبارز میرابال است. حافظه‌ی تاریخی معاصر ما در ایران سرشار از نام زنانی است که در این راه به زندان افتادند، شکنجه شدند، مورد تجاوز قرار گرفتند و به قتل رسیدند. زنانی که در زندان، بدن‌ها و شیوه‌ی زندگی‌شان در دست زندانبانان به ابزاری برای تهدید و فشار بیشتر بدل شد. نیازی نیست تاریخ را ورق بزنیم و نمونه‌های آن را احضار کنیم. کفایت جنبش آزادیخواهی ۱۴۰۱ را به یاد بیاوریم تا سرنوشت بسیاری از زنان معترض پیش چشممان جان بگیرد. جنبشی که بر سرلوحه‌ی شعار اصلی آن «زن، زندگی، آزادی»، نام زن نقش بسته بود و صدای حق‌خواهی‌اش از گلوی کسانی بیرون می‌آمد که علاوه بر انواع ستم‌ها، سال‌ها ستم جنسیتی را نیز تاب آورده و بر آن شوریده بودند. در سایه‌ی حاکمیتی که شالوده‌ی آن بر تبعیض است، زن‌ستیزی هر روز شمایی تازه می‌یابد و خشونت بر زنان هرگز متوقف نخواهد شد.

در روز منع خشونت بر زنان، یاد همه‌ی زنان قربانی انواع خشونت‌های خانگی و عرفی و سازمان‌یافته را گرامی می‌داریم و خواهان جهانی عاری از خشونت برای همه‌ی زنانیم.

*ادامه سه شنبه‌ی اعتراضی کارگران ارکان ثالث و پشتیبانی شرکتهای پیمانکاری پالایشگاه‌های مجتمع گاز پارس جنوبی با برپایی تجمع مشترک و خاتوادگی 12 پالایشگاه مقابل ستاد مجتمع گاز پارس جنوبی و پالایشگاه دوم با شعارهای «از شعار تا عمل وعده های بی ثمر»، «حقوق عادلانه حق مسلم ماست» «یک کلام یک کلام مزد بدون تبعیض و سلام و سلام»، «مدیر ضد کارگر نمیخوایم نمیخوایم» و....

سه شنبه 6 آذر

خواسته ها:

- 1- اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل همپراز با کارگران رسمی و قراردادی
- 2- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل برای رانندگان غیرمالک خودروهای استیجاری و ساماندهی تردد و ایجاد امنیت شغلی برای آنها
- 3- اجرای طرح اقماری 14 روزکار 14 روز مرخصی برای کارگران اداری و پشتیبانی
- 4- عمل به توافقات قبلی با مجتمع گاز پارس جنوبی از جمله مرخصی استحقاقی و پرداخت حق کمپ
- 5- بازگشت بکار همکار حق طلب اخراجی

تجمع پرشور و گسترده

کارگران ارکان ثالث و پشتیبانی شرکتهای پیمانکاری تمامی پالایشگاه های مجتمع گاز پارس جنوبی

امروز ۶ آذر ۱۴۰۳

امروز فصل جدیدی از #سه_شنبه_های_اعتراضی را بگونه ای متفاوت رقم زدیم.

از همان ابتدای صبح همکاران شجاع و معترضمان از پالایشگاه سوم و پنجم بدون صرف صبحانه مسیر بالای ۵ کیلومتر تا محل تجمع را پیاده طی نمودند و همکارانمان از سایت دو پارس جنوبی از کنگان مسیر ۷۰ کیلومتری تا محل تجمع را طی کردند تا اعتراضات در حضور خانواده های مان شکل اجتماعی و جدیدتری بخود بگیرد.

شعارهای کارگران علاوه بر طرح مطالبات صنفی، کاملاً بر علیه موجودیت فرمایشی شورای عالی کار و ساختار ضد کارگری بود که بردگی و استثمار ما کارگران را رقم زده است و بر علیه مدیریت تماماً فاسد نفت که با ابزار شرکتهای پیمانکاری مفتخور، اساس چپاول در نفت و دست درازی به سفره ما کارگران را ایجاد نموده اند.

دستمزد عادلانه حق مسلم ماست،

یک کلام یک کلام، مزد بدون تبعیض و سلام، و سلام،

شورای کارفرمایی نمیخوایم نمیخوایم،

از شعار تا عمل، وعده های بی ثمر،

مدیر ضد کارگر نمیخوایم نمیخوایم

و...

همچنین کارگران در محکومیت مدیران پالایشگاه ها بخصوص اسعدی ریاست پالایشگاه ششم که عامل اصلی جلوگیری از بازگشت به کار کارگر اخراجی حجت رضایی بوده است، شعارهایی سردادند و خواستار پایان کامل به دادن برخورد های امنیتی با کارگران معترض گردیدند.

در پایان تجمع اعتراضی کارگران پارس جنوبی، همکاران با صدور بیانیه ای اعلام نمودند تا پاسخگویی کامل مدیران نسبت به خواسته هایشان تجمعات را ادامه داده و روزهای سه شنبه طبق قرار قبلی بطور کامل دست از کار خواهند کشید.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیر رسمی نفت(ارکان ثالث) از اقدام متحد و همبستگی همکاران در پارس جنوبی حمایت میکند.

قطعاً مبارزات کارگران و پیشرفت چشمگیر اشکال اعتراضی همکاران در پارس جنوبی و تحمیل خواسته های شان، محصول دستاورد اعتصابات کارگری در این منطقه بوده است.

تداوم اعتصابات در خود آموزه ها و درس ها و دستاوردهایی برای ما کارگران به همراه دارد که ضمن قدرتمندتر نمودن ما در برابر استثمار کنندگان، زورگویان و چپاولگران، ما را از حدود فضای امنیتی و خفقان و سرکوب عبور داده، خواسته هایمان را به بالایی ها تحمیل میکند.

اعتصاب موثرترین شکل تحمیل خواسته های طبقه کارگر به مفتخورانی است که سالهاست از بی صدایی ما استفاده نمودند تا شرایط چپاولشان دست نخورده باقی بماند و برای سود حاصل از تولیدی که ما کارگران نفت مسبب آن هستیم استثمار و بردگی هرچه بیشتر را با گرو گرفتن مزدمان به ما تحمیل کنند.

نکته اجتناب ناپذیر و قطعی و قهری نقش جنبش کارگری در این روز در پارس جنوبی خود را بیشتر از پیش متجلی نموده، نوید بخش این موضوع است که کارگران نفت با نیروی کار، تخصص و خلاقیت خود بعنوان عامل اصلی ایجاد سود و سرمایه هم اکنون دست در گروی ساختاری دارد که در تحمیل ظلم و ستم و بی حقوقی به طبقه کارگر و مردم تحت ستم از هیچ تلاشی فروگذار نمیکند.

آگاهی و دستاوردهای اعتراضات همکاران شجاعان در پارس جنوبی، میتواند الگویی باشد برای آغاز مجدد اعتراضات در تمامی مراکز نفت و بدین ترتیب ما در کنار این همکاران، کارگران همه بخشهای نفت را به پیوستن به این اعتراضات فرامیخوانیم.

اهم مطالبات کارگران ارکان ثالث و پشتیبانی شرکتهای پیمانکاری در پارس جنوبی؛

-تشکیل شورای مستقل تعیین مزد، بدون هیچگونه وابستگی به هیچ ارگان و نهاد دولتی با حق دخالت مستقیم کارگران و مزدبگیران در اعمال نظر و تشریح شرایط معیشتی موجود. (هرگونه مصوبه مزدی توسط شورای عالی کار، این نهاد وابسته و مدافع حقوق سرمایه داران و مفتخوران حکومتی مورد تأیید ما کارگران نیست، معیشت و حقوق اولیه و انسانی ما را نمایندگی نمیکند و ما از اساس موجودیت آن را کاملاً ضد کارگری میدانیم.)

-حق تشکل، تجمع و اعتراض،

-حذف کامل شرکتهای پیمانکاری،

-بازگشت به کار فوری و بی قید و شرط یاسر احمدی نژاد از ملی حفاری، همه کارگران اخراجی و پایان دادن به برخورد امنیتی با کارگران معترض،

-عمل به توافقات قبلی علی الخصوص موضوع مرخصی استحقاقی و پرداخت حق کمپ(هزینه قطع امکانات رفاهی)

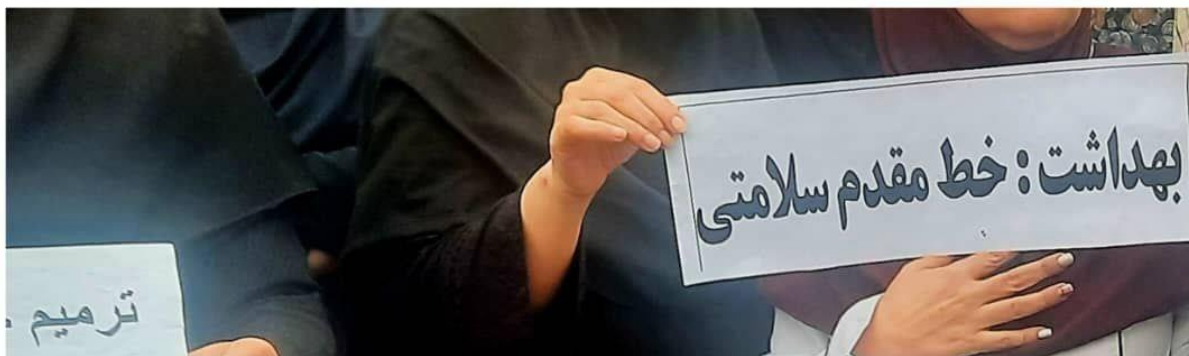
-اجرای صحیح طرح طبقه بندی مشاغل و نظام پرداخت عادلانه و همتراز با کارگران رسمی و قراردادی پیرو توافقات قبلی با وزارت نفت،

-اجرای طرح طبقه بندی مشاغل برای رانندگان غیرمالک خودروهای استیجاری، ساماندهی تردد و ایجاد امنیت شغلی برای آنان

-اجرای بدون تبعیض تردد ۱۴ روز کار ۱۴ روز استراحت برای کارگران اداری و پشتیبانی

*ادامه اعتراضات پرستاران کشور نسبت به سطح نازل حقوق، عدم پرداخت بموقع مطالبات، کمبود نیرو و شرایط سخت کاری و وعده های توخالی با اعتصاب پرستاران و کارکنان اتاق عمل بیمارستان رازی اهوازو تجمع کارکنان مرکز بهداشت شرق اهواز

سه شنبه 6 آذر

***ادامه اعتراضات بازنشستگان فرهنگی سال 1402 کشور نسبت به عدم پرداخت 60 درصد پاداش پایان خدمت بعد از گذشت 15 ماه و وعده های توخالی با تجمع مقابل**

نهاد ریاست جمهوری در تهران و

اداره برنامه و بودجه در یزد

روز سه شنبه 6 آذر برای ششمین بار، بازنشستگان فرهنگی سال 1402 کشور برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به عدم پرداخت 60 درصد پاداش پایان خدمت بعد از گذشت 15 ماه و وعده های توخالی دست به تجمع مقابل نهاد ریاست جمهوری در تهران و اداره برنامه و بودجه در یزد زدند.

شعارها:

«فریاد فریاد از اینهمه بیداد»
«این همه بی عدالتی هرگز ندیده ملت»
«بازنشسته داد بزن حق تو فریاد بزن»
«تا حق خود نگیریم از پانمی نشینیم»
«معیشت منزلت سلامت حق مسلم ماست»
«با اهل قلم هر که در افتاد و افتاد عدالت کجایی عدالت کجایی»
«دشمن بازنشسته دولت ورشکسته»
«کسری بودجه بندی کسری تدبیر توست»
«قوت بخوناب جگر می خوریم روزی ما در دهن اژدهاست»
«یه اختلاس کم بشه پاداش ما حل میشه»
«امروز و فردا نکن حق ما رو ادا کن»
«وعده و عید کافیه سفره ی ما خالیه»
«پاداش ما رو آبه وزیر ما تو خوابه»
«خدمت صادقانه پاداش ظالمانه»
«پاداش ما کجا رفت دود شد و به هوا رفت»
«خواستہ ی ما هم اکنون فقط اجرای قانون»
«پاداش بازنشسته چرا به گل نشسته»
«کی حق ما رو خورده پاداش ما رو برده»
«حقوق نصف نیمه سکوت کنی همینه»
«ایران پر درآمد چه بر سر تو آمد»

ششمین تجمع اعتراضی بازنشستگان ۱۴۰۲ در اعتراض به عدم پرداخت ۶۰ درصد پاداش بازنشستگی

بنا به گزارش رسیده به شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، بازنشستگان سال ۱۴۰۲ در ششمین تجمع خود، بار دیگر خواستار پرداخت مطالبات قانونی‌شان شدند. این تجمع روز سه‌شنبه، ۶ آذر ماه ۱۴۰۳، مقابل نهاد ریاست جمهوری برگزار شده است. بازنشستگان معترض که نزدیک به ۱۵ ماه از زمان وعده پرداخت ۶۰ درصد پاداش بازنشستگی‌شان می‌گذرد، با سر دادن شعارهایی نظیر «امروز و فردا نکن، حق ما رو ادا کن» و «اینهمه بی‌عدالتی، هرگز ندیده‌ام»، اعتراض خود را به عملکرد دولت در این زمینه اعلام خواهند کرد.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران با اعلام حمایت از این تجمع، تأکید می‌نماید:

بی‌توجهی به مطالبات بازنشستگان فرهنگی و خلف وعده‌های مکرر دولت، نشانه‌ای آشکار از بی‌عدالتی سیستماتیک در نظام اداری کشور است. بازنشستگان فرهنگی که سال‌ها در مسیر رشد و تعالی جامعه تلاش کرده‌اند، نباید قربانی ناکارآمدی مدیریتی و بی‌مسئولیتی مسئولان شوند.

تجمع فرهنگیان بازنشسته یزد در اعتراض به ناقص اجرا شدن قانون همسان‌سازی

سه‌شنبه ۶ آذر ۱۴۰۳، فرهنگیان بازنشسته استان یزد با حضور در کنار سازمان برنامه و بودجه این استان، نسبت به ناقص شدن قانون همسان‌سازی حقوق بازنشستگان اعتراض کردند.

بازنشستگان حاضر در این تجمع با تأکید بر اجرای کامل این قانون، شعار «تا حق خود نگیریم، از پا نمی‌نشینیم» سر دادند و خواستار تحقق عدالت در پرداخت حقوق و مستمری خود شدند.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

*تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته صنعت نفت و پتروشیمی خراسان شمالی نسبت به عدم پرداخت مطالبات مقابل صندوق بازنشستگی در بجنورد

روز سه شنبه 6 آذر، کارگران بازنشسته صنعت نفت و پتروشیمی خراسان شمالی برای اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مقابل صندوق بازنشستگی در بجنورد تجمع کردند.

تجمع اعتراضی بازنشستگان در بجنورد

امروز (سه‌شنبه، ۵ آذر)، گروهی از کارکنان بازنشسته صنعت نفت، در اعتراض به قطع مزایا و حقوق خود، مقابل ساختمان صندوق بازنشستگی نفت در خیابان برنجی بجنورد تجمع کردند.

این تجمع که از ساعت ۱۰ صبح آغاز شد و تا ساعت ۱۲ ادامه داشت، با حضور ۴۳ نفر از بازنشستگان برگزار شد. معترضان اعلام کردند که به دلیل قطع حق عائلهمندی، اولاد و ۱۳ آیتم دیگر از حقوق بازنشستگی خود، برای مدت ۱۵ ماه با مشکلات جدی مالی مواجه شده‌اند.

یکی از شرکت‌کنندگان در این تجمع گفت: «با وجود گذشت بیش از یک سال از کاهش حقوق و مزایای ما، هیچ پاسخ روشنی از سوی صندوق بازنشستگی دریافت نکرده‌ایم. این در حالی است که بسیاری از بازنشستگان به این درآمدها برای تأمین زندگی خود وابسته هستند.»

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

*تجمع اعتراضی کارگران شرکت بهره برداری متروی تهران نسبت به واگذاری صد درصد سهام شرکت مترو به شهرداری تهران، بی تدبیری مدیرعامل و شهرداری تهران در اداره ی امور و پرداخت حقوق منجمله عدم پرداخت بموقع مطالبات و استخدام بی ضابطه راهبران قطار مقابل ساختمان مترو با شعارهای «زاکانی حیا کن شهرداری رو رها کن»، «واگذاری شرکت ممنوع است»، «مدیربی لیاقت نمی خوایم نمی خوایم» و.....

روز سه شنبه 6 آذر، کارگران شرکت بهره برداری متروی تهران برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به واگذاری صد درصد سهام شرکت مترو به شهرداری تهران، بی تدبیری مدیرعامل و شهرداری تهران در اداره ی امور و پرداخت حقوق منجمله عدم پرداخت بموقع مطالبات و استخدام بی ضابطه راهبران قطار دست به تجمع مقابل ساختمان اداری مترو در چهار راه کالج تهران با شعارهای «زاکانی حیا کن شهرداری رو رها کن»، «واگذاری شرکت ممنوع است»، «مدیربی لیاقت نمی خوایم نمی خوایم» و..... زدند.

***سومین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی فارابی در اعتراض به سطح پایین حقوق از جمله عدم اجرای کال طرح طبقه بندی مشاغل و وعده های توخالی**

پیوستن رانندگان سرویس های رفت و آمد به کارگران اعتصابی

روز سه شنبه 6 آذر برای سومین روز متوالی، کارگران پتروشیمی فارابی واقع در سایت 5 منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر در اعتراض به سطح پایین حقوق از جمله عدم اجرای کال طرح طبقه بندی مشاغل و وعده های توخالی به اعتصابشان ادامه دادند.

روز سه شنبه 6 آذر، رانندگان سرویس های رفت و آمد هم به کارگران اعتصابی پیوستند.

بر پایه گزارش رسانه ای شده، اعتصاب کارگران پتروشیمی فارابی در حالی رخ داده که در روزهای اخیر با حضور مدیرعامل شرکت و امام جمعه ماهشهر در مجتمع، از طرح طبقه بندی مشاغل رونمایی شده بود.

تجمع کنندگان گفتند: در دو روز اول اعتصاب، کفایتمند غیور مدیرعامل پتروشیمی فارابی در دفتر تهران مستقر بوده و در محل مجتمع حضور نداشته است اما امروز در مجتمع حضور یافته و دوبار بین کارگران اعتصابی حضور یافت ولی وعده‌های او کارگران معترض را قانع نکرد.

بنا بر شنیده‌ها، رانندگان سرویس های ون پتروشیمی فارابی نیز امروز به جمع کارکنان ناراضی پیوستند.

***اعتصاب و تجمع کارگران سازمان عمران شهرداری رفسنجان در اعتراض به سطح نازل حقوق**

روز سه شنبه 6 آذر، کارگران سازمان عمران شهرداری رفسنجان از جمله رانندگان برای اعتراض به سطح نازل حقوق منجمه کاهش اضافه کاری دست از کار کشیدند و مقابل ساختمان این نهاد شهرداری این شهرستان در استان کرمان تجمع کردند.

***تجمع اعتراضی رانندگان سواری کرایه بین شهری چالوس نسبت به فعالیت تاکسی های اینترنتی در جاده مقابل فرمانداری**

روزدوشنبه 5 آذر، رانندگان سواری کرایه بین شهری چالوس برای اعتراض به فعالیت تاکسی های اینترنتی در جاده مقابل فرمانداری این شهرستان در استان مازندران تجمع کردند.

***جان باختن 2 کارگر در جوبن برادر ریزش آوار استخر ذخیره آب کشاورزی**

روزسه شنبه 6 آذر، برادر ریزش آوار استخر ذخیره آب کشاورزی در حال ساخت در روستای قزلقارشی شهرستان جوبن در استان خراسان رضوی حین گودبرداری 2 کارگر 37 و 47 ساله که در حین کار نصب تجهیزات لوله و فیلتراسیون استخر بودند زیرتلی از آوار گرفتار شدند و دردم جان باختند.

***مرگ و مصدومیت 2 کارگر معدن سنگ ریجن نطنز بر اثر سقوط از بالای تخته سنگ**

روزسه شنبه 6 آذر، یک کارگر معدن سنگ ریجن واقعدر روستای اوره نطنز بر اثر سقوط از بالای تخته سنگ یک کارگر در دم جان خود را از دست داد و یک کارگر دیگر مصدوم و به بیمارستان منتقل شد.

akhbarkargari2468@gmail.com